

متن پرسش

سلام علیکم: با گوش کردن جلسه اول شرح کتاب مقالات آقای شجاعی از سایت، سوالی برایم پیش آمده: اگر روح خدا به معنای ذات خدا نیست و بلکه نزدیک ترین موجود به خدا است پس در آیه «نفخت فیه من روحی» نیازی به آوردن کلمه «من» نبود. چون اگر حقیقت انسان همان مقام قرب کامل باشد و از طرفی روح خدا هم همان مقام قرب کامل باشد (نه ذات) پس باید بگوییم حقیقت انسان همان روح خداست، نه «از» روح خدا.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به شرطی که بحث «ده نکته در معرفت نفس» و «برهان صدیقین» را مقدمه‌ی مطالعه‌ی مباحث مربوط به کتاب «مقالات» قرار دهید؛ ملاحظه خواهید کرد که «مِنْ» در «من روحی» منظور، نازله‌ی روح است و نه جزئی از کلّ. موفق باشید